

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 200/2010/EU RENDELETE

(2010. március 10.)

a felnőtt *Gallus gallus* tenyészállományokban észlelt *salmonella*-szerotípusok előfordulási gyakoriságának csökkentésére irányuló uniós célkitűzés tekintetében a 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a *salmonella* és egyéb meghatározott, élelmiszerből származó zoonózis-kórokozók ellenőrzéséről szóló, 2003. november 17-i 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére és 13. cikkére,

mivel:

- (1) A 2160/2003/EK rendelet intézkedések meghozatalának biztosítását célozza annak érdekében, hogy a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi lényeges szintjén, különösen az elsődleges termelés szintjén kimutassák és megfékezzék a *salmonellát* és más zoonózis-kórokozókat, és ezáltal csökkentsék előfordulási gyakoriságukat és a közegészségügyre gyakorolt kockázatukat.
- (2) A 2160/2003/EK rendelet előírja, hogy az I. mellékletben felsorolt zoonózisoknak és zoonózis-kórokozóknak az ott felsorolt állatállományokban tapasztalt előfordulási gyakorisága csökkentésére uniós célkitűzéseket kell megállapítani. E célkitűzések tekintetében bizonyos követelményeket is meghatároz.
- (3) A 2160/2003/EK rendelet I. melléklete minden olyan *salmonella*-szerotípusra kiterjed, amelynek a *Gallus gallus* tenyészállományokban közegészségügyi jelentősége van. Ezek a tenyészállományok a *salmonella*fertőzést átte-

jeszthetik utódjaikra is, különösen a tojótyúkók és a brojlercsirkék állományaira. A tenyészállományokban a *salmonella* előfordulási gyakoriságának csökkentése ezért hozzájárul az utódokból származó tojásban és húspan előforduló ilyen zoonózis-kórokozó elleni védekezéshez, amely igen jelentős közegészségügyi veszélyt rejt magában.

- (4) A 2160/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a *Gallus gallus* fajba tartozó tenyészállományokban egyes *salmonella*-szerotípusok gyakoriságának csökkentésére irányuló közösségi célkitűzés tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2005. június 30-i 1003/2005/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ egy átmeneti időszakra – amely 2009. december 31-ig tart – közösségi célkitűzést fogalmaz meg a *Gallus gallus* fajba tartozó tenyészállományokban egyes *salmonella*-szerotípusok előfordulási gyakoriságának csökkentésére. Addigra a felnőtt *Gallus gallus* tenyészállományok *Salmonella enteritidisszel*, *Salmonella infantisszal*, *Salmonella hadarral*, *Salmonella typhimuriummal* és *Salmonella virchow*-val (a továbbiakban: releváns *Salmonella* spp.) fertőzött maximális aránya legfeljebb 1 % lehet. Ennek megfelelően az időszak lejártával a releváns *Salmonella* spp. csökkentésére állandó uniós célkitűzést kell meghatározni.
- (5) A 2160/2003/EK rendelet előírja, hogy a jelenlegi nemzeti intézkedések keretében összegyűjtött tapasztalatokat és a Bizottságnak vagy az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (a továbbiakban: EFSA) a hatályos uniós követelményekkel összhangban eljuttatott információkat, – különösen a zoonózisok és zoonózis-kórokozók monitoringjáról szóló, 2003. november 17-i 2003/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ és különösen annak 5. cikkében előírtak szerint szolgáltatott információkat – figyelembe kell venni az uniós célkitűzések meghatározásakor.

⁽¹⁾ HL L 325., 2003.12.12., 1. o.⁽²⁾ HL L 170., 2005.7.1., 12. o.⁽³⁾ HL L 325., 2003.12.12., 31. o.

- (6) A 2160/2003/EK rendelet követelményeivel összhangban a *Gallus gallus* tenyészállományokra vonatkozó állandó uniós célkitűzés meghatározásáról az EFSA-val konzultáció történt. Ennek megfelelően 2009. március 26-án a biológiai veszélyek tudományos testülete az Európai Bizottság felkérésére mennyiségi becslést tartalmazó tudományos véleményt fogadott el arról, hogy az új célkitűzés megállapítása milyen hatással lesz a *Gallus gallus* fajba tartozó tojótyúkokban a szalmonella előfordulásának csökkentésére ⁽¹⁾. Arra a következtetésre jutott, hogy a *Salmonella enteritidis* és a *Salmonella typhimurium* az a két szerotípus, amely a brojlercsirkék húzában és a tojásbéjben a legnagyobb potenciállal terjed át a tojótyúkokból utódaikra. Azt a következtetést is levonta, hogy a tojótyúkokban erre a két szerotípusra vonatkozó uniós járványvédelmi intézkedések várhatóan hozzájárulnak a szalmonellafertőzések visszaszorításához a készletállományban is, és csökkentik a szárnyasok miatt fellépő, az emberi egészséget veszélyeztető kockázatokat. A tudományos vélemény azt is hangsúlyozta, hogy a tojótyúkokban a többi szerotípus további, Unió-szerte végrehajtott járványvédelmi intézkedések határhaszna viszonylag csekély: ezeket kevésbé hozzák összefüggésbe emberi betegségekkel, és kisebb potenciállal vesznek részt vertikális átvitelben.
- (7) Figyelembe véve az EFSA tudományos véleményét, és azt, hogy a nemzeti járványvédelmi programok bevezetése után több időre van szükség az állományokban a szalmonella alakulásának értékeléséhez, a felnőtt *Gallus gallus* tenyészállományban a szalmonella csökkentésére irányuló, az 1003/2005/EK rendeletben meghatározotthoz hasonló uniós célkitűzést változatlanul kell hagyni.
- (8) Ahhoz, hogy az uniós célkitűzés elérése terén előrehaladás történjen, elő kell írni a *Gallus gallus* tenyészállományokból való ismételt mintavételt.
- (9) A 2010. évi célkitűzés elérésére létrehozott nemzeti járványvédelmi programokat a tagállamok által 2010-re és az azt követő évekre benyújtott, egyes állatbetegségek és zoonózisok felszámolására, az ellenük való védekezésre és figyelemmel kísérésükre irányuló éves és többéves programok, valamint az azokhoz nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulás jóváhagyásáról szóló, 2009. november 26-i 2009/883/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ összhangban jóváhagyták. Ezek a programok a benyújtásuk idején hatályos jogi rendelkezéseken alapulnak. A *Gallus gallus* tenyészállományokra alkalmazott programokat az 1003/2005/EK rendelet rendelkezései alapján hagyták jóvá. A már jóváhagyott járványvédelmi programokra vonatkozóan ezért átmeneti intézkedésre van szükség.
- (10) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az uniós célkitűzés

(1) 2010. január 1-jétől kezdődően a 2160/2003/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a *Gallus gallus* tenyészállományokban a *Salmonella* spp. csökkentésére megállapított uniós célkitűzés (a továbbiakban: uniós célkitűzés) a *Salmonella enteritidis*szel, *Salmonella infantisszal*, *Salmonella hadarral*, *Salmonella typhimuriummal* és *Salmonella virchow*-val (a továbbiakban: releváns szalmonella-szerotípusok) fertőzött felnőtt *Gallus gallus* tenyészállományok maximális arányának legfeljebb 1 %-ra történő csökkentésére irányul.

A 100-nál kevesebb felnőtt *Gallus gallus* tenyészállománnyal rendelkező tagállamok esetében azonban 2010. január 1-jétől az uniós célkitűzés évente legfeljebb egy olyan állomány, amely a releváns szalmonella-szerotípussal fertőzött.

(2) Az uniós célkitűzés elérésének biztosításához szükséges vizsgálati programot a melléklet tartalmazza.

2. cikk

Az uniós célkitűzés felülvizsgálata

A Bizottság az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében előírt vizsgálati program keretén belül, valamint a 2160/2003/EK rendelet 4. cikke (6) bekezdésének c) pontjában megállapított kritériumokkal összhangban összegyűjtött információk figyelembevételével felülvizsgálja az uniós célkitűzést.

3. cikk

Az 1003/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezése

(1) Az 1003/2005/EK rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

4. cikk

Átmeneti intézkedések

Az 1003/2005/EK rendelet mellékletében szereplő rendelkezések az e rendelet hatálybalépése előtt jóváhagyott járványvédelmi programokra továbbra is alkalmazandók.

⁽¹⁾ The EFSA Journal (2009) 1036., 1–68. o.

⁽²⁾ HL L 317., 2009.12.3., 36. o.

5. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2010. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2010. március 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

A felnőtt *Gallus gallus* fajba tartozó tenyészállományokban a releváns szalmonella-szerotípusok csökkentésére irányuló uniós célkitűzés elérésének biztosításához szükséges vizsgálati program

1. MINTAVÉTELI RENDSZER

A *Salmonella* Enteritidis, *Salmonella* Infantis, *Salmonella* Hadar, *Salmonella* Typhimurium és a *Salmonella* Virchow (a továbbiakban: releváns szalmonella-szerotípusok) előfordulását megállapító mintavételi rendszer kiterjed a házi-szárnyasok (*Gallus gallus*) valamennyi felnőtt tenyészállományára, és legalább 250 madarat foglal magában (a továbbiakban: tenyészállományok). Más állatállományok vagy más szerotípusok monitoringjának követelményei tekintetében a 2160/2003/EK rendelet és a 2003/99/EK irányelv rendelkezéseit nem sérti.

2. MONITORING A TENYÉSZÁLLOMÁNYOKBAN

2.1. **Elhelyezkedés, gyakoriság és a mintavétel állapota**

A tenyészállományokból az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére és a hatósági ellenőrzés részeként vesznek mintát.

2.1.1. *Mintavétel az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére*

Minden második héten vesznek mintát az illetékes hatóság által megjelölt, a következő két lehetőség közül kiválasztott helyen:

- a) a keltetőállomáson, vagy
- b) a gazdaságban.

Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy az a) és b) pontban leírt választási lehetőségek egyikét az egész vizsgálati programra végrehajthatja a teljes brojler-tenyészállományon, illetve az egyik választási lehetőséget a tojó-tenyészállományon. Az Unión belüli kereskedelemre szánt, keltetőtojásokat tojó tenyészállományból azonban a gazdaságban kell mintát venni.

Eljárást kell létrehozni annak biztosítására, hogy az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére indított mintavétel során a releváns szalmonella-szerotípusok előfordulásának kimutatásáról a vizsgálatot végző laboratórium az illetékes hatóságot haladéktalanul értesítse. A releváns szalmonella-szerotípusok kimutatásának időben történő bejelentése továbbra is az élelmiszer-ipari vállalkozó és a vizsgálatot végző laboratórium felelőssége marad.

A fenti első bekezdéstől eltérve, amennyiben az uniós célkitűzést legalább két egymást követő naptári évben az egész tagállam területén elérték, az illetékes hatóság belátása szerint a gazdaságban bevezetheti a minden harmadik héten történő mintavételt. Az illetékes hatóság azonban visszatérhet a kéthetente történő teszteléshez, illetve fenntarthatja azt, amennyiben a tenyészállományban kimutatják a releváns szalmonella-szerotípus előfordulását, és/vagy bármely esetben, amikor ezt szükségesnek ítéli.

2.1.2. *Mintavétel a hatósági ellenőrzés részeként*

A hatósági ellenőrzés részeként végzett mintavétel a következőkből áll:

2.1.2.1. Amennyiben az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére történő mintavételre a keltetőállomáson kerül sor:

- a) rutinszerű mintavétel a keltetőállomáson 16 hetente, és
- b) rutinszerű mintavétel a gazdaságban a termelési ciklus alatt két alkalommal, az első a tojásrakási szakaszhoz vagy tojásrakási egységhez kerülés után négy héten belül van, a második a tojásrakási szakasz vége felé, legkorábban nyolc héttel a termelési ciklus vége előtt;
- c) megerősítő mintavétel a gazdaságban, a keltetőállomáson vett mintából a releváns szalmonella-szerotípusok előfordulásának kimutatását követően.

2.1.2.2. Amennyiben az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére történő mintavételre a gazdaságban kerül sor, a rutinszerű mintavételt a termelési ciklus alatt három alkalommal végzik el:

- a) a tojásrakási szakaszba vagy tojóegységbe kerülést követő négy héten belül;
- b) a tojásrakási szakasz vége felé, legkorábban nyolc héttel a termelési ciklus vége előtt;
- c) a termelési ciklus alatt, az a) és b) pontban említett mintáktól bármely kellőképpen távoli időpontban.

2.1.2.3. A 2.1.2.1. és 2.1.2.2. ponttól eltérve, és amennyiben az uniós célkitűzést legalább két egymást követő naptári évben az egész tagállam területén elérték, az illetékes hatóság a rutinszerű mintavétel helyett bevezetheti a következő mintavételt:

- a) a gazdaságban a termelési ciklus alatt egyszer és évente egyszer a keltetőállomáson, vagy
- b) a gazdaságban a termelési ciklus alatt két alkalommal, egymástól bármely kellőképpen távoli időpontban;

Az illetékes hatóság azonban visszatérhet a 2.1.2.1. és 2.1.2.2. pontban leírt mintavételhez, illetve fenntarthatja azt, amennyiben a tenyészállományban kimutatják a releváns szalmonella-szerotípus előfordulását, és/vagy bármely esetben, amikor ezt szükségesnek ítéli.

Az illetékes hatóság által elvégzett mintavétel helyettesítheti az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére történő mintavételt.

2.2. Mintavételi jegyzőkönyv

2.2.1. Mintavétel a keltetőállomáson

Minden mintavétel alkalmával tenyészállományonként legalább egy mintát kell venni.

A mintavételt a keltetés napján kell végezni, amikor mindegyik tenyészállományból rendelkezésre állnak minták. Ha ez nem lehetséges, akkor biztosítani kell, hogy az egyes állományokból legalább a 2.1. pontban előírt gyakoriságban gyűjtenek mintákat.

Valamennyi olyan keltetőgépből származó minden anyag, ahonnan a mintavétel napján a naposcsibéket kivették, arányosan járul hozzá a mintákhoz.

Amennyiben a keltetőgépekben egy tenyészállományban 50 000-nél több tojás van, az állományból másodszor is mintát kell venni.

A minta legalább a következőkből áll:

- a) egy láthatóan beszennyezett keltetőkosársor összetett mintája, amelyet véletlenszerűen öt különböző keltetőkosárból vagy a keltetőgépben öt különböző helyről vettek úgy, hogy a teljes mintavételi felület elérje legalább az 1 m²-t; ha az egy tenyészállományból származó keltetőtojások több keltetőgépet foglalnak el, akkor minden keltetőgépből – illetve maximum öt keltetőgépből – venni kell egy ilyen összetett mintát, vagy
- b) egy vagy több megnedvesített szövetemponnal vett minta legalább 900 cm² felületről, közvetlenül a csirkék eltávolítása után, összesen legalább öt keltetőkosár aljáról vagy öt különböző helyről, köztük a padlóról vett pihéből, az állományból származó keltetett tojásokat tartalmazó valamennyi – illetve maximum öt – keltetőgépben úgy, hogy minden állományból, amelyből a tojások származnak, legalább egy mintát kell venni, vagy
- c) 25 különböző keltetőkosárból származó 10 g törött tojáshéj, azaz 250 g kiindulási minta, melyet az állományból származó kikeltett tojásokat tartalmazó legfeljebb öt keltetőgépből vettek, összekeverve és 25 grammos almintákká alakítva a vizsgálathoz.

Az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére történő mintavételre, valamint a hatósági ellenőrzések részeként is az a), b) és c) pontban leírt eljárást alkalmazzák. Nem kötelező azonban a mintavétel olyan keltetőgép esetében, amely különböző állományokból származó tojásokat tartalmaz, ha a tojások legalább 80 %-a más, mintavételnek alávetett keltetőgépekben van.

2.2.2. Mintavétel a gazdaságnál:

2.2.2.1. Rutinszerű mintavétel az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére

A mintavétel elsődlegesen bélsármintából áll, és arra irányul, hogy az állományban 1 %-os előfordulási gyakoriságot 95 %-os konfidenciaszinten kimutasson. Ennek érdekében a mintáknak a következők egyikét kell tartalmazniuk:

- a) Egyenként legalább 1 g tömegű, friss bélsármintákból álló összetett bélsárminta, amelyet véletlenszerűen vesznek több helyről abban a baromfióiban, ahol a tenyészállományt tartják, illetve amennyiben a tenyészállománynak szabad bejárása van egy adott gazdaság több baromfióijába, akkor a gazdaságban lévő minden egyes olyan ólcsoportból, ahol a tenyészállományt tartják. Legalább két összetett bélsármintákat vizsgálati célokra összesíteni lehet.

Az összetett minta alapjául szolgáló különálló bélsármintákat az alábbiaknak megfelelő számú helyről veszik:

A tenyészállományban tartott madarak száma	A tenyészállományból veendő bélsárminták száma
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 vagy több	300

- b) Csizmatampon- és/vagy porminták:

A felhasznált csizmatamponoknak kielégítő felvevőképességűnek kell lenniük, hogy felszívják a nedvességet. „Gézzokni” szintén használható.

A csizmatampon felszínét a megfelelő oldószerral (mint például steril ioncserélt vízben 0,8 % nátrium-kloriddal, 0,1 % peptonnal, steril vízzel vagy az illetékes hatóság által jóváhagyott bármely más oldószerral) meg kell nedvesíteni.

A mintavételt a baromfióiban olyan útvonalon való sétálással kell elvégezni, hogy a minta a baromfiól vagy az adott szektor minden részére nézve reprezentatív legyen. Ebbe beleértendő az almozott és deszkázott területek is, amennyiben a deszkákon biztonságosan lehet sétálni. A baromfióiban az összes elkülönített ólat be kell vonni a mintavételbe. A kiválasztott körzetben a mintavétel befejezésekor a tamponokat óvatosan kell eltávolítani úgy, hogy a rátapadó anyagot ne távolítsák el.

A minta a következő elemekből áll:

- i. öt pár csizmatamponminta, amelyek egyenként a baromfiól területének kb. 20 %-át fedik le; legalább két összesítésig a tamponmintákat vizsgálati célokra összesíteni lehet, vagy
 - ii. legalább egy pár, a baromfiól teljes területét lefedő csizmatampon-minta és az egész baromfióiban fellelhető számos helyről származó, láthatóan porral fedett felületről vett kiegészítő porminta; ezt a pormintát egy vagy több megnedvesített szövettampon segítségével kell venni, összesen legalább 900 cm² felületről.
- c) Ketrechben lévő tenyészállománynál az ól típusától függően a mintavétel a trágyagyűjtő szalagokról, kaparóból vagy mélygödörből származó, természetesen kevert bélsárból állhat. Két legalább 150 g-os mintát kell összegyűjteni az egyéni vizsgálathoz, az alábbi módon:

- i. az egyes ketrecesorok alatt található trágyagyűjtő szalagokkal, amelyek rendszeresen működnek, és egy szállítócsigába vagy egy szállítórendszerre üritenek;
- ii. trágyagödör-rendszerrel, amelyben a ketrecek alatti terelőlapokról a bélsarat az istálló alatt lévő mélyaknába kaparják;
- iii. trágyagödör-rendszerrel olyan lépcsőketreces baromfiólbán, ahol a ketrecek egymástól eltoltan helyezkednek el, és a bélsár közvetlenül a gödörbe hullik.

Egy ólbán rendszerint több ketreccsoport van. Az átfogó összetett mintában a csoportok mindegyikéből származó összetett bélsárnak kell szerepelnie. Minden tenyészállományból két összetett mintát kell venni az alábbi harmadik–hatodik albekezdésben leírt módon.

Azokban a rendszerekben, ahol szalagok és kaparók vannak, ezeknek a mintavétel napján, mielőtt a mintavétel megtörténik, működniük kell.

Azokban a rendszerekben, ahol a ketrecek alatt terelőlapok és kaparók vannak, a kaparóra rakódott bélsarat össze kell gyűjteni annak működtetése után.

A lépcsőketreces rendszerben, ahol nincs szalag- vagy kaparórendszer, a mélygödörből kell összegyűjteni a bélsarat.

Trágyagyűjtő szalagrendszerek: a felhalmozódott bélsarat össze kell gyűjteni a szalagok kihordó végéről.

2.2.2.2. Mintavétel a hatósági ellenőrzés részeként

- a) A rutinszerű mintavétel a 2.2.2.1. pontban leírtaknak megfelelően történik.
- b) A keltetőállomáson a mintavételből származó releváns szalmonella-szerotípusok kimutatását követően a megerősítő mintavétel a 2.2.2.1. pontban leírtak szerint történik.

Az antimikrobális készítmények vagy a baktérium-szaporodásgátlók vizsgálata céljából kiegészítő minták gyűjthetők a következő módon: a gazdaságban lévő minden egyes baromfióból véletlenszerűen, rendes körülmények között ólanként legfeljebb öt madarat vesznek, hacsak a hatóság nem látja úgy, hogy nagyobb számú madártól kell mintát venni.

Ha a fertőzés forrása nincs megerősítve, antimikrobális vizsgálatot vagy a releváns szalmonella-szerotípusok kimutatását célzó újabb bakteriológiai vizsgálatot kell végezni a tenyészállományban vagy az utódokon, még mielőtt a kereskedelmi korlátozásokat feloldanák.

Amennyiben antimikrobákat vagy baktérium-szaporodásgátlókat mutatnak ki, a szalmonellafertőzést megerősítettnek kell tekinteni.

- c) Hamis eredmények gyanúja

Rendkívüli esetekben, amikor az illetékes hatóságnak oka van a vizsgálat eredményeit megkérdőjelezni (pl. hamis pozitív vagy hamis negatív eredmények), úgy dönthet, hogy a b) pontban foglaltak szerint a vizsgálatot meg kell ismételni.

3. A MINTÁK VIZSGÁLATA

3.1. A minták szállítása és előkészítése

3.1.1. Szállítás

A mintákat lehetőség szerint a mintavételt követő 24 órán belül expressz küldeményként vagy futárszolgálattal kell elküldeni a 2160/2003/EK rendelet 11. és 12. cikkében említett laboratóriumokba. Ha nem kerül sor az elküldésre 24 órán belül, hűtőszekrényben kell tárolni őket. A szállítás szobahőmérsékleten is történhet, de ekkor kerülni kell a túlzott hőhatást (25 °C felett) és a napfényt. A laboratóriumban a mintákat hűtve kell tárolni a vizsgálatig, amelyet a beérkezéstől számított 48 órán belül és a mintavételtől számított 96 órán belül meg kell kezdeni.

3.1.2. A keltetőkosársor:

- a) tegyük a mintát 1 liter szobahőmérsékletűre előmelegített pufferolt peptonvízbe (BPW), és óvatosan keverjük össze;
- b) a 3.2. pontban leírt kimutatási módszer szerint folytassuk a minta kitenyésztését.

3.1.3. Csizmatampon- és porminták:

- a) A csizma- vagy zoknitamponminta-párt (párokat), illetve a pormintát (szövettampon) gondosan csomagoljuk ki, elkerülve a hozzátapadt bélsár, illetve por leválását, és helyezzük szobahőmérsékletre előmelegített 225 ml pufferolt peptonvízbe (BPW).
- b) A csizma- vagy zoknitampon, illetve szövettampon teljesen merítsük bele a pufferolt peptonvízbe, hogy elegendő folyadék vegye körül a mintát ahhoz, hogy a szalmonella leváljon a mintáról. Szükség esetén több pufferolt peptonvíz is hozzáadható.

A csizma-, illetve szövettamponmintákat külön kell előkészíteni.

- c) Amennyiben öt pár csizma-, illetve zoknitampon két mintába vonunk össze, mindkét összetett mintát helyezzük 225 ml, vagy szükség esetén ennél több pufferolt peptonvízbe, hogy elegendő folyadék vegye körül a mintát ahhoz, hogy a szalmonella a mintáról leváljon.
- d) Keverjük, amíg teljesen átissza a mintát, és a 3.2. pontban leírt kimutatási módszer szerint folytassuk a kitenyésztését.

3.1.4. Egyéb bélsárminták:

- a) A bélsármintákat egyesíteni kell, alaposan meg kell keverni, és a tenyésztéshez 25 grammos részmintát kell venni.
- b) A 25 grammos részmintát adjuk hozzá a szobahőmérsékletűre előmelegített 225 ml pufferolt peptonvízhez.
- c) A 3.2. pontban leírt kimutatási módszer szerint folytassuk a minta kitenyésztését.

Amennyiben megegyezés születik a szalmonella kimutatására szolgáló minták előkészítésére vonatkozó ISO-szabványokról, a 3.1.2., 3.1.3. és 3.1.4. pontban leírt rendelkezések helyett azokat kell alkalmazni.

3.2. Kimutatási módszer

A releváns szalmonella-szerotípusok kimutatása az „Élelmiszerek és takarmányok mikrobiológiája – Horizontális módszer a *Salmonella* spp. kimutatására. – D. melléklet 1. módosítás: A *Salmonella* spp.-nek az állati bélsárban, valamint az elsődleges termelés szintjén vett környezeti mintákban történő kimutatása.” című EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007. szabvány 1. módosítása szerinti módszerrel történik.

A 3.1. pontban említett csizmatampon-minták, porminták és más bélsárminták tekintetében az inkubált pufferolt peptonvízdúsítókat jövőbeni tenyésztések baktérium-táptalajává lehet egyesíteni. Ehhez inkubáljuk mindkét pufferolt peptonvízbeli mintát a 3.1.3. pontban említettek szerint. Vegyünk minden mintából 1 ml inkubált baktérium-táptalajt, gondosan keverjük össze, majd vegyünk 0,1 ml-t a keverékből, és oltuk be a módosított félfolyékony Rappaport-Vassiladis (MSRV) lemezeket.

A pufferolt peptonvízbeli mintákat ne rázzuk, keverjük vagy mozgassuk egyéb módon az inkubálás után, mivel ez gátló hatást kifejtő részecskék felszabadulását okozza, és csökkenti a MSRV-közegben a további izolációt.

3.3. Szerotipizálás

Minden pozitív reakciót mutató mintából legalább egy izolátumot tipizálni kell a Kaufmann–White-módszer szerint.

3.4. Alternatív módszerek

Az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére vett minták esetében az e melléklet 3.1., 3.2. és 3.3. pontjában előírt mintaelőkészítési módszerek, kimutatási módszerek és szerotipizálás helyett használhatók más vizsgálati módszerek is, amennyiben a legfrissebb EN/ISO 16140 szabványnak megfelelően validálják őket.

3.5. A törzsek tárolása

Biztosítani kell, hogy évente, ólanként, a hatósági ellenőrzés részeként végzett mintavételből származó releváns szalmonella-szerotípusok legalább egy izolált törzsét a törzsek épségét legalább két évig biztosító szokásos tenyésztéstartási módszert alkalmazva tárolják a jövőbeli esetleges fágtypizáláshoz és az antimikrobiális rezisztencia vizsgálatához. Ha az illetékes hatóság úgy dönt, az élelmiszer-ipari vállalkozók által végzett mintavételből származó izolátumokat is lehet ebből a célból tárolni.

4. EREDMÉNYEK ÉS JELENTÉS

Az uniós célkitűzés elérésének igazolása céljából egy adott tenyészállományt pozitívnak kell tekinteni,

— ha a (vakcinatörzstől eltérő) vizsgált szalmonella-szerotípusokat az állományból vett egy vagy több mintában kimutatták, akkor is, ha a releváns szalmonella-szerotípusokat csak a pormintákban mutatták ki, vagy

— ha a 2.2.2.2. b) pont szerint a hatósági ellenőrzés részeként történő megerősítő mintavétel nem erősíti meg a releváns szalmonella-szerotípusok kimutatását, de az állományban antimikrobákat vagy baktérium-szaporodásgátlókat mutatnak ki.

Ez a szabály nem alkalmazandó a 2.2.2.2. c) pontban leírt rendkívüli esetekre, amikor az élelmiszer-ipari vállalkozó kezdeményezésére végzett mintavétel kezdeti pozitív eredményét a hatósági ellenőrzés részeként végzett mintavétel nem erősítette meg.

Egy pozitív tenyészállományt csak egyszer kell számolni függetlenül attól, hogy a termelési időszakban ebben az állományban hányszor mutatták ki a releváns szalmonella-szerotípusokat, vagy hogy a mintavételt az élelmiszer-ipari vállalkozó vagy az illetékes hatóság kezdeményezésére végezték-e el. Ha azonban a termelési időszak során a mintavétel két naptári évet ölel fel, mindkét év eredményét külön kell jelenteni.

A jelentés a következőket tartalmazza:

- a) a mintavételi rendszerben alkalmazott választási lehetőségek részletes leírása és ennek megfelelően a vett minták fajtája;
- b) a legalább 250 madárból álló felnőtt tenyészállományok száma összesen, amelyeket a jelentés tárgyéve során legalább egyszer megvizsgáltak;
- c) a vizsgálat eredményei, beleértve a következőket:
 - i. az adott tagállamban bármelyik szalmonella tekintetében pozitív tenyészállományok száma összesen;
 - ii. a releváns szalmonella-szerotípusok legalább egyike tekintetében pozitív tenyészállományok száma;
 - iii. mindegyik szalmonella-szerotípus vagy azonosítatlan szalmonella (nem tipizálható vagy nem szerotipizált izolátumok) tekintetében pozitív tenyészállományok száma;
- d) azoknak az eseteknek a száma, amikor az élelmiszer-ipari vállalkozó által kezdeményezett mintavételből származó kezdeti pozitív mintát a hatósági ellenőrzés részeként végzett mintavétel nem erősített meg;
- e) az eredmények magyarázata, különösen a kivételes esetek tekintetében.

Az eredményeket és a további vonatkozó információkat a 2003/99/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésében előírt, a rezisztencia tendenciáiról és forrásairól szóló jelentés részeként jelenteni kell.